

А. М. Авраменко

Прохорович Павло Васильович

ПРОХОРОВІЧ Павло Васильович (1871 (за іншими даними — 1872) — після 1925) — актор, театральний діяч, драматург, антрепренер. На сцені почав виступати від 1895. Спочатку П. гастролював провінційними театрами Росії в складі українських труп. Влітку 1908 українська трупа під керуванням П. з великим успіхом гастролювала в Бахмуті (нині Донецька обл.) та Луганську. Цю трупу вважали численною, її капельмейстером був [Л. Леванковський](#). Того ж року П. приїхав у поселення Армавір (нині місто Краснодарського краю, РФ) на запрошення місцевого промисловця М. Місожнікова, коштом якого будували перший стаціонарний зимовий драматичний театр у Кубанській обл. П. обійняв посаду адміністратора цього театру, перший артистичний сезон якого відкрився 4 грудня того ж року. Вже до середини грудня 1908 тут були поставлені п'єси М. Кропивницького «Дві сім'ї», «Сорочинський ярмарок» і «Суєта». У сценічному репертуарі українська тематика і в подальшому займала помітне місце. Зимовий сезон 1909—10 відкрився виставами трупи Б. Бродерова (70 осіб), виконували популярні українські вистави «Запорожець за Дунаєм», «Наталка Полтавка» і її продовження «Весілля Терпелихи з Возним» та ін. Незабаром колектив Б. Бродерова змінила трупа антрепренера П. Серова. Крім акторської й антрепренерської діяльності П. займався драматургією. Серед його відомих п'єс — «З-під вінця в труну», «Боговідступниця», «Зрада». В Армавірі також працював

представником редакції катеринодарської газети «Новая заря». 1911 П. залишив посаду директора театру і на чолі української трупи здійснив гастрольну поїздку провінційними містами Росії. У березні і квітні 1915 разом зі своєю трупю він знову виступав у театрі в Армавірі, де були поставлені вистави: «Ой не ходи Грицю, та й на вечерниці» М. Старицького, «Сватання на Гончарівці» Г. Квітки-Основ'яненка, «Невольник» М. Кропивницького, «Майська ніч» за М. Гоголем та ін. Про долю П. після більшовицького перевороту 1917 відомо мало. За постановою Армавірського ревкому від 26 вересня 1920 і Армавірського виконкому від 2 травня 1922 домоволодіння П. були муніципалізовані (тобто захоплені). На той час артист перебував на гастролях. Останні відомості про П. датовані 20 серпня 1925, коли він, перебуваючи в Барнаулі (РФ) в Літньому театрі колективу українських артистів під керуванням А. Бунчука, надіслав в армавірську комісію з муніципалізації заяву, у якій звертався з проханням повернути належне йому житло в Армавірі. 30 грудня 1925 відділом місцевого господарства Армавірського окружного виконкому була ухвалена постанова про неможливість повернення П. його домоволодіння.

Рекомендована література

- 1. Ктиторів С. Українські сторінки в історії першого зимового театру на Кубані (Штрихи біографії антрепренера П. В. Прохоровича) // Донец. вісн. НТШ. Т. 18. Історія. Д., 2007.**

Бібліографічний опис:

Прохорович Павло Васильович / А. М. Авраменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-882277>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).